

сушата и бѣше агентинъ на колонията въ Лондонъ. Въ туй време Франклинъ са бѣше представилъ Лудовику XVI, който искаше да види кой е този смѣлъ гений, що е грабижлъ мълнията отъ облацитѣ. Този пѣтъ Франклинъ идяше да убѣди наслѣдника на Лудовика XV за да отнеме отъ Англичанитѣ владичеството надъ Америка.

Като пресѣдѣ нѣколко дни въ Нантъ, Франклинъ тръгна за въ Парижъ. Тукъ бѣше дошло извѣстие за неговото пристиганье и неговото присѣтствие произведе необикновено впечатлѣние. По него време борбата на Американцитѣ съ Англичанитѣ вълнуваше цѣла Европа а особито Франца. Въстанниците (тъй зовяхъ тогазъ колониститѣ що бѣхъ дигжли глава) бѣхъ предметъ на неизразяванъ интересъ. Всѣки който обичаше рицарскитѣ походи и чиято сабѣя бѣше празна искаше да отиде и да са запише въ реда на Американцитѣ. Видѣтъ на Франклина, строгата простота на неговото облѣкло, отворенното му добродушие умѣтъ и талантитѣ му съвършено расположиха свѣта къмъ америанска страна. « Въ тѣзи минута азъ съмъ най-забѣлѣжителната личностъ въ Парижъ » пишаше той малко по късно, по случай на говора, на който ставаше предметъ. Въ друго писмо той прибавяше: « Съ Американцитѣ тукъ са обнасятъ другарски, любезно и почтено, нѣщо което не е бивало никога въ Англия кога тѣ сѣ бивали тамъ ».

Между това Франклинъ не бързаше да си даде политическия характеръ. Той са боеше да не би да затрудни френския дворъ и да ком-